

פרשת ויגש

וידברו אליו את כל דברי יוסף... וירא את העגלות... ותחי רוח יעקב (מה, כז)

וידברו אליו את כל דברי יוסף אשר דבר אליהם וירא את העגלות אשר שלח יוסף לשאת אותו ותחי רוח יעקב אביהם.

וצריך להבין מהו הכוונה בהמשך הכתוב דמשמע דדווקא כשראה את העגלות אשר שלח יוסף, אז **ותחי רוח יעקב אביהם**, וכן יש להבין דרש"י ז"ל מפרש ותחי רוח יעקב, שרתה עליו שכינה. מה היה בזה שנודע לו שיוסף חי, עד כדי כך דעל ידי זה שרתה עליו שכינה, ולבאר את זה נקדים דברי כ"ק דודי מרן מהר"א מבעלזא זי"ע על פסוק זה שדקדק מש"כ וירא את **העגלות** לשון רבים, ואחר כך כתיב אשר שלח יוסף לשאת **אותו**, והי' צריך לומר לשאת **אתם**, אלא דהכוונה הוא על יעקב, ואם כן עדיין יקשה מהו הלשון רבים **העגלות**, ואמר כ"ק דודי ז"ל הענין בזה דהנה איתא במדרש וירא את העגלות דהי' יוסף מרמז לו על עגלות המשכן, ועוד איתא במדרש דיעקב אע"ה נטע ארזים במצרים לצורך משכן בני ישראל במדבר, והיינו שעשה יעקב אע"ה הכנה לבני ישראל כשיהיו במדבר, וזהו וירא את העגלות - לשון רבים, שהוא רמז על **עגלות** המשכן, אשר שלח יוסף לשאת **אותו** דייקא יעקב, שעשה יעקב אע"ה הכנה לצורך המשכן כשיהי' בני ישראל במדבר, ע"כ.

והנה ברש"י ז"ל איתא עה"כ כאן **את כל דברי יוסף, סימן מסר להם במה הי' עוסק כשפירש ממנו, בפרשת עגלה ערופה, זהו שאמר וירא את העגלות אשר שלח יוסף**. ולכאורה יש להבין מה הייתה הכוונה בזה שלמד יעקב אע"ה עם יוסף דוקא פרשת עגלה ערופה, והענין הוא דהנה ידוע מה שאמר כ"ק אא"ז מרן מהר"י מבעלזא זי"ע על מה דכתיב זאת תורת העולה, ואיתא בגמ' דכל העוסק בתורת עולה כאילו הקריב עולה, וכן בשאר הקרבנות. ואמר כ"ק אא"ז ז"ל דכמו כן הוא בדברי התוכחות ועונשים הכתובים בתורה, שאם עוסק בתורה, אין צריכין להתקיים בפועל חלילה, אלא הכל נשלם על ידי לימוד התורה, ע"כ.

והנה יעקב אע"ה ידע שיוסף הוא בסכנה שהשבטים רצו להרגו, ועל כן למד יעקב עם יוסף דווקא מענין עגלה ערופה שיהי' כאילו נתקיים בו ענין המיתה על ידי הלימוד בתורה בפרשה זו, ולא חלילה בפועל, ועל כן כשנודע ליעקב שיוסף איננו וחשב שנהרג הי' ליעקב אע"ה צער מזה שאין להתורה שלו חשיבות שהרי לא פעל תכליתו, אבל כשבאו ואמרו ליעקב שבנו יוסף חי, ושלח לו עגלות היינו שרמז לו פרשת עגלה ערופה, היינו שזה שהוא עודנו חי פעל יעקב אע"ה בלימוד תורתו עמו שע"ז ינצל מהריגה חלילה, ועל כן ותחי רוח יעקב אביהם, דסלקא תורתו לעילא ובא אל תכליתו, ובזה יובן גם שדווקא אז שרתה עליו שכינה.

מקור: האדמו